

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

48. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnych zasad dotyczących metod pomiaru oszczędności energii z odpowiednim uwzględnieniem zasady pomocniczości; odnotowuje, że konieczność kwantyfikacji i weryfikacji oszczędności energii, będąca rezultatem środków na rzecz poprawy racjonalizacji zużycia energii, ma nie tylko znaczenie w odniesieniu do zakresu dyrektywy 2006/32/WE, lecz również w zakresie pomiaru stopnia realizacji celu 20 % oszczędności energii do 2020 r. oraz wszelkich innych przyszłych celów dotyczących oszczędności energii;

49. apeluje do Komisji o zadbanie o to, aby krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii prezentowały jasne i usystematyzowane podejście, a zwłaszcza aby wymogi dyrektywy 2002/91/WE wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami w pełni włączono do tych krajowych planów działania, aby proponowały one środki, które rzeczywiście mają charakter uzupełniający w stosunku do ulepszeń w zakresie racjonalizacji zużycia energii wymaganych już na mocy obowiązującego prawodawstwa krajowego i wspólnotowego;

50. nalega, by Komisja Europejska domagała się, aby krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii jasno określały sposób, w jaki ma zostać spełniony obowiązek odgrywania przez sektor publiczny roli wzorcowej na mocy dyrektywy 2006/32/WE, a w razie konieczności, by przedstawiła propozycję wspólnotowego aktu prawnego, który zapewni wiodącą rolę sektora publicznego w dziedzinie inwestycji w zakresie racjonalizacji zużycia energii;

51. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości wzmocnienia procedur udzielania zamówień publicznych poprzez wprowadzenie do nich warunków zapewnienia efektywności energetycznej, co można osiągnąć, traktując w kontraktach publicznych w sposób priorytetowy produkty ekologiczne, w tym obowiązkowego stosowania standardów w zakresie racjonalizacji zużycia energii oraz obowiązkowego włączenia kosztów energii cyklu życia do oceny inwestycji; uważa, że władze publiczne na wszystkich szczeblach powinny jako pierwsze dać przykład i wdrożyć ekologiczne zamówienia publiczne do swoich procedur;

52. nawołuje Komisję do przyjrzenia się wspólnotowym zasobom przeznaczonym na badania naukowe i rozwój w celu zwiększenia zasobów przeznaczonych na poprawę racjonalizacji zużycia energii w kolejnych ramach finansowych;

53. uważa, że Komisja powinna zachęcać te państwa członkowskie, które jeszcze nie przyjęły swoich krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, do wdrożenia decyzji, które zostały podjęte w tym obszarze;

54. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

## **Badania stosowane w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej**

P6\_TA(2009)0065

### **Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie badań stosowanych w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej (2008/2222(INI))**

(2010/C 76 E/07)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) <sup>(2)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 września 2008 r. pt. „Europejska strategia na rzecz badań morskich: wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” (COM(2008)0534) („strategia na rzecz badań morskich”),

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 19 września 2002 r. pt. „Strategia zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora akwakultury” (COM(2002)0511),
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 czerwca 2006 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) <sup>(1)</sup>,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej <sup>(2)</sup>,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) <sup>(3)</sup>,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa <sup>(4)</sup>,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory <sup>(5)</sup>,
  - uwzględniając sprawozdanie ze światowego szczytu na temat zrównoważonego rozwoju, który odbył się w Johannesburgu (Afryka Południowa) w dniach 26 sierpnia - 4 września 2002 r.,
  - uwzględniając deklarację z Aberdeen przyjętą w dniu 22 czerwca 2007 r. na konferencji EurOCEAN przez organizacje europejskie zajmujące się badaniami morskimi, sieci naukowe i licznych naukowców z całej Europy,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0016/2009),
- A. mając na uwadze, że od czwartego programu ramowego Komisja dokonuje starań w celu ożywienia europejskich badań w dziedzinie gospodarki rybackiej i akwakultury (WPRyb),
- B. mając na uwadze, że w siódmym programie ramowym wszystkie badania w zakresie gospodarki rybackiej i akwakultury są osadzone w szerszym kontekście badań w dziedzinie rolnictwa (temat 2), natomiast nauka o morzu i zarządzanie obszarami przybrzeżnymi podlegają nauce o środowisku,
- C. mając na uwadze, że kodeks postępowania odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz Porozumienie w sprawie wdrażania przepisów Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, odnoszących się do ochrony stad międzystrefowych, i stad masowo migrujących oraz zarządzania tymi stadami, podkreślają konieczność rozwijania prac badawczych i gromadzenia danych w celu pogłębienia wiedzy naukowej w sektorze,
- D. mając na uwadze, że WPRyb jest jedną z wspólnotowych strategii politycznych najbardziej uzależnionych od badań naukowych oraz że wiarygodność środków przyjmowanych w ramach WPRyb opiera się na opiniach naukowych wysokiej jakości,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, s. 400.

<sup>(2)</sup> Teksty przyjęte, P6\_TA(2008)0213.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- E. mając na uwadze, że WPRyb kieruje się zasadami prawidłowego zarządzania, które wymaga, aby proces decyzyjny opierał się na poważnych opiniach naukowych i dawał wyniki w odpowiednim czasie,
  - F. mając na uwadze, że dane naukowe muszą stanowić podstawę podczas określania kwot i maksymalnego podtrzymywalnego odłowu (MSY),
  - G. mając na uwadze, że rybacy i naukowcy niejednokrotnie nie zgadzają się w swoich szacunkach dotyczących stanu mórz i stad rybnych,
  - H. mając na uwadze, że strategia na rzecz badań morskich, uznając znaczenie, jakie ma kontynuacja wysiłków w zakresie różnych dziedzin nauki o morzu, skupia się na zwiększeniu współzależności między poszczególnymi badaniamiorskimi, zamiast kierować się na dobrze ugruntowane dziedziny badań,
  - I. mając na uwadze, że ośrodki doskonałości w zakresie badań istniejące w regionach peryferyjnych są dla Europy szczególnie pomocne w obserwacji środowiska morskiego w kontekście strategii na rzecz badań morskich,
  - J. mając na uwadze, że zbliżający się przegląd WPRyb, dający pierwszeństwo zarządzaniu regionalnemu i ekosystemowemu, wymaga solidnych podstaw w postaci wiedzy naukowej,
1. wyraża przekonanie, że w ramach polityki w dziedzinie badań należy zwrócić większą uwagę na szczególne problemy rybołówstwa i akwakultury ze względu na gospodarcze, społeczne i polityczne znaczenie tego sektora w Unii;
  2. wyraża zadowolenie z kolejnych starań Komisji w ramach strategii na rzecz badań morskich zmierzających do mobilizacji środków na rzecz większego połączenia poszczególnych dziedzin badań morskich;
  3. przypomina Komisji, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2371/2002 jest ona prawnie zobowiązana do opierania swoich wniosków w dziedzinie WPRyb „na doradztwie naukowym oraz podejściu zapobiegawczym”; wzywa Komisję do podkreślenia i dowiedzenia znaczenia badań naukowych nad stanem mórz i stad rybnych;
  4. wyraża zaniepokojenie reorganizacją tematów w siódmym programie ramowym, co oznacza oddzielenie badań nad produkcją ryb od badań nad łowiskami i ekologią morską, chociaż wyraźna reorientacja WPRyb w kierunku podejścia ekosystemowego wymagałaby wręcz przeciwnie większego powiązania tych tematów;
  5. ubolewa nad faktem, że siódmy program ramowy nie uważa rybołówstwa ani akwakultury za szczególne obszary i że zawiera jedynie odniesienie do tematu 2, „Żywność, rolnictwo i rybołówstwo oraz biotechnologia”, który obejmuje badania w dziedzinie rybołówstwa, lecz jedynie na zasadzie analogii i przy szerszej interpretacji; stwierdza, że to samo odnosi się do tematu 6 „Środowisko (łącznie ze zmianami klimatu)”;
  6. zachęca Komisję do dokonania przeglądu siódmego programu ramowego przy okazji średniookresowej oceny przewidzianej na 2010 r., przy uwzględnieniu niniejszej rezolucji i zwracając większą uwagę na szczególne problemy rybołówstwa i akwakultury;
  7. wyraża przekonanie, że zarówno decydenci polityczni, jak i podmioty sektora gospodarki rybackiej odczuwają zasadniczą potrzebę badań o bardziej praktycznym charakterze, i że, mając na uwadze czas trwania siódmego programu ramowego, włączenie celów, jakie należy osiągnąć, jest palącą koniecznością;
  8. uważa, że brak w siódmym programie ramowym szczególnych obszarów dla rybołówstwa i akwakultury nie stanowi zachęty do opracowania wystarczającej liczby projektów badawczych w tych dziedzinach, i w związku z tym ujmuje znaczenia i przydatności wybranym projektom;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

9. podkreśla, że aby zapewnić skuteczne wdrożenie WPRyb, należy opracować szczegółowe programy w dziedzinie badań stosowanych oraz zadbać o ich finansowanie za pomocą odpowiedniego przydzielenia środków budżetowych; uważa, że w tym celu siódmy program ramowy powinien zawierać skalę działań;
10. zwraca się do Komisji o to, aby finansowanie badań stosowanych w dziedzinie WPRyb w ramach siódmego programu ramowego traktować jako środek promowania synergii prac badawczych poszczególnych państw członkowskich i osiągnięcia masy krytycznej niezbędnej dla podjęcia poważnych wyzwań w zakresie wielotematycznych badań morskich;
11. zaleca, aby w dziedzinie naukowych badań morskich traktować priorytetowo nie tylko badania mające na celu zdobycie wiedzy o stanie stad rybnych, lecz również badania nad aspektami ekosystemowymi, handlowymi, gospodarczymi i społecznymi, mającymi wpływ na zarządzanie łowiskami, ponieważ wszystkie te aspekty mają duże znaczenie;
12. uważa, że w szczególności w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury należy priorytetowo traktować badania stosowane, których głównym celem powinno być pogłębianie danych naukowych służących za podstawę legislacji w dziedzinie rybołówstwa i zarządzania nim, w szczególności w zakresie planów odnowy gatunków zagrożonych biologicznie;
13. stwierdza wyraźny konflikt interesów między rybakami a naukowcami w perspektywie krótkoterminowej, podczas gdy w perspektywie długoterminowej ich cele są bardziej zbieżne; uważa, że konsensus co do stanu mórz powinien stanowić podstawę polityki rybackiej ukierunkowanej na trwałą rozwój; wzywa Komisję do wspierania lepszej współpracy pomiędzy rybakami a naukowcami;
14. zachęca Komisję i państwa członkowskie do podkreślenia i dobitniejszego wyjaśnienia rybakom, że przy ocenie przypuszczalnych strat finansowych w perspektywie krótkoterminowej powinni wziąć pod uwagę korzyści finansowe, na jakie mogą liczyć w perspektywie średnio- lub długoterminowej;
15. podkreśla niepokojący problem braku młodych naukowców w zakresie badań stosowanych w dziedzinie gospodarki rybackiej ze względu na fakt, że kariery te są mało atrakcyjne w stosunku do badań podstawowych i innych dziedzin nauki;
16. podkreśla konieczność ponownego utworzenia interesujących i atrakcyjnych kierunków studiów uniwersyteckich, otwierających drogę do dobrze płatnych zawodów w tej dziedzinie nauki;
17. opowiada się za taką polityką edukacyjną, która bardziej zdopinguje młodych naukowców do podjęcia pracy w dziedzinie badań stosowanych w dziedzinie gospodarki rybackiej, zamiast w dziedzinie badań podstawowych;
18. nalega, aby Komisja wsparła ideę utworzenia stałej sieci europejskiej, opartej na infrastrukturach fizycznych istniejących w państwach członkowskich, której celem będzie obserwacja środowiska morskiego i gromadzenie danych na jego temat, ułatwiającej wymianę informacji między podmiotami sektora oraz europejskimi organizacjami badawczymi i umożliwiającej Unii utrzymanie wiodącej pozycji; wzywa Komisję do szczególnego uwzględnienia w ramach tej sieci ośrodków badawczych istniejących w regionach peryferyjnych;
19. przypomina o konieczności ujednoczenia różnych metod badań stosowanych obowiązujących w państwach członkowskich, aby wyniki były bardziej porównywalne a zbieranie danych łatwiejsze;
20. zwraca się do Komisji o zachęcanie wspólnoty naukowej do opracowania większej liczby zasad dotyczących wspólnej metodologii w dziedzinie badań w dziedzinie gospodarki rybackiej oraz do nasilenia współpracy między krajowymi instytutami badawczymi;
21. zachęca Komisję do zgromadzenia szczegółowych informacji na temat sposobu, w jaki przebiega obecnie dialog między naukowcami a rybakami w poszczególnych państwach członkowskich oraz do sporządzenia wykazu najlepszych wzorców;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

22. podkreśla, że regionalne komitety doradcze odgrywają ważną rolę w kontekście badań stosowanych, i w związku z tym zwraca się o umożliwienie naukowcom pełnoprawnego uczestnictwa w tych organach;
23. z zaniepokojeniem odnotowuje, że od 2006 r. łączna kwota przeznaczona przez państwa członkowskie na gromadzenie danych w sektorze rybołówstwa ciągle spada;
24. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przyznanie środków przewidzianych w budżecie Unii na gromadzenie danych w sektorze gospodarki rybackiej, w szczególności środków z linii budżetowej 11 07 02: „Wsparcie dla gospodarki zasobami rybnymi (rozwój doradztwa naukowego)”;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

## Europejska legitymacja zawodowa dla dostawców usług

P6\_TA(2009)0066

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie utworzenia europejskiej legitymacji zawodowej dla dostawców usług (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych <sup>(1)</sup>,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym <sup>(2)</sup>,
- uwzględniając decyzję nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) <sup>(3)</sup>,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie <sup>(4)</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 grudnia 2007 r. zatytułowany „Mobilność, instrument na rzecz większej liczby lepszych miejsc pracy: europejski plan działania na rzecz mobilności w zatrudnieniu (2007-2010)” (COM(2007)0773),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2007 r. zatytułowany „Wniosek dotyczący wspólnotowego programu lizbońskiego 2008-2010” (COM(2007)0804),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wpływu i konsekwencji wyłączenia usług zdrowotnych z zakresu zastosowania dyrektywy w sprawie usług na rynku wewnętrznym <sup>(5)</sup>,

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

<sup>(5)</sup> Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 279.